

ทन्ตวาคุควณณนา

๔. โกฎธานตฺเถรวตฺถุ. (๑๑๐)

“มาโวจ ผรุสํ กณฺจิติ อิมํ ธมฺมเทศนํ สตุถา เขตฺวเน
วิหรนฺโต โกฎธานตฺเถรํ อารพฺภ กเถสิ.

ตสฺส กิร ปพฺพชิตทิวสโต ปฏฺจาย เอกํ อิตฺถีรูปํ เถเรน
สทฺธิํ วิจรติ. ตํ เถโร น ปสฺสติ, มหาชนํ ปน ปสฺสติ.

อนฺโตคามํ ปิณฺฑาทาย จรโตปิสฺส มนุสฺสา เอกํ ภิกฺขุํ ทตฺ
วา “ภนฺเต อโย (ภาโค) ตุมฺหากํ โหตุ, อโย ปน ตุมฺหากํ สหายิ
กายาติ วตฺวา พุตฺติยมปิ เทนฺติ.

“กิํ ตสฺส ปพฺพกมฺมนฺติ.

กสฺสปพฺพุทฺธกาเล กิร เทว สหายกา ภิกฺขุ อเอกมาตุกฺขจฺ
โต นิภฺขนฺตสทิสฺสา อติวีย สมคฺคา อเหสฺสุ.

ทีมายุกพฺพุทฺธกาเล จ **อนฺตฺวจฺจรํ วา อนฺจฺจมาสํ วา** ภิกฺขุ
อุโปสถตฺถาย สนนฺิปตฺนฺติ; ตสฺมา เตปิ “อุโปสถคฺคํ คมิสฺสามาติ
วสนฺนฺจานา นิภฺขมียฺสุ.

เต เอกา ตาวตีสภวเน นิพฺพตฺตเทวตา ทิสฺวา “อิ
เม ภิกฺขุ อติวีย สมคฺคา, สกฺกา นฺ โข อิเม ภินฺทิตฺตุนฺติ จินฺเตตฺ
วา อตฺตโน พาลตฺาย จินฺติตฺตสมนฺนฺตฺรเมว อาคนฺตฺวา, เตสฺсу เอ
เกน “อาวุโส มฺหุตฺตํ อาคเมหิ, สรียฺกฺจเจนฺมฺหิ อตฺถิโกติ วตฺ
เต, เอกํ มนุสฺสสิตฺถิวนฺณํ มาเปตฺวา เถรสฺส คจฺจนฺตฺรํ ปวิสิตฺวา นิภ
ขมฺนกาเล **เอเกน หตฺเถน เกสฺสกลาปี** **เอเกน นิवासํ สณฺ**
าปยมาณา ตสฺส ปิณฺฑิจิตํ นิภฺขมิ.

โส ตํ น ปสฺสติ.

๓ อากมยมาโน ปน ปุโรโต จิตภิกขุ นิวตติตวา โอโลกยมา
โน ตํ (อิตถึรูปํ) ตถา กตวา นิภขมนนํ ปสฺสึ.

สา เตน ธิฏฺฐภาวํ ฌตฺวา อนฺตรธาเย.

อิตโร ตํ ภิกขุํ อตฺตโน สนฺตํ อากตกาเล อาห “อาวุโส สึล
๐ เต ภินฺนุนฺติ.

“นตฺถาวุโส มยฺหํ เอวรูปนฺติ.

(อิตโร) “อิทาเนว เต มยา ปจฺจโต นิภขมมานา ตรุณิต
ถึ อิทนฺนาม กโรนฺตี ธิฏฺฐา, ตวํ ‘นตฺถิ มยฺหํ เอวรูปนฺติ’ วเท
สึติ.โส อสนฺนิยา มตฺถเก อวตฺถุญฺญ วีย “มา มํ อาวุโส นา
เสหิ, นตฺถเอว มยฺหํ เอวรูปนฺติ. อิตโร “มยา (ตํ) สามํ อภฺชี
หิ ธิฏฺฐํ, กิํ ตว สทฺทหิสฺสามีติ..... ทณฺฑโก วีย ภิชฺชิตฺวา ปกฺกา
มิ, อุโปสถคฺเคปิ “นาหํ อิมินา สทฺธี อุโปสถํ กริสฺสามีติ นิ
สึติ.

อิตโร “มยฺหํ ภนฺเต สึเล ติลมตฺตํปี กภาพํ นตฺถึติ ภิกฺขุณ
๐ กเถสิ. โสปี “มยา (ตํ) สามํ ธิฏฺฐนฺติ อาห.

เทวตา ตํ เตน สทฺธี อุโปสถํ กาคฺตุ อนิจฺจนนํ ติสฺวา “ภารีย
๐ เม กมฺมํ กตฺนฺติ จินฺเตตฺวา “ภนฺเต มยฺหํ อยุยสฺส สึลเก
โท นตฺถิ, มยา ปน วิมฺสนวเสเนตํ กตํ, กโรธ เตน สทฺธี อุ
โปสถนฺติ อาห.

โส ตสฺสา อากาเส จตฺวา กเถนฺติยา สทฺทหิตฺวา อุโปสถํ อกา
สิ, น ปน (โส) เถเร ปุพฺเพ (มฺหุจฺจิตฺโต สฺมาโน) วีย มฺหุจฺจิตฺโต อโห
สิ.

เอตฺตํ เทวตาย ปุพฺพกมฺมํ. (อิตฺติ วิสฺชชนํ)